

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Stormen flytter Skilt

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 222. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893297272720/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Men saa skulde det med Skiltene bænde, ligesom *Mo'er/a'er* kom til Byen; han har selv fortalt det, og han havde ingen Skjelm bag Øret, som Moder sagde at han havde, naar han vilde bilde mig Noget ind; han saae ganske tilforladelig ud.

Den første Nat, han kom til den store By, blev her det frygte- [74] ligste Veir, man nogensinde har læst om i Avisen: et Veir, som det ikke havde været i Mands Minde. Hele Luften var opfyldt med Tagsteen; gamle Plankeværk gik overende; ja, der var en Trillebør, der af sig selv løb op ad Gaden, bare for at redde sig. Det tudede i Luften, det hylede og ruskede, det var en Storm 10 saa forfærdelig. Vandet i Canalerne løb heelt op over Bolværket, det vidste ikke, hvor det turde være. Stormen foer hen over Byen og tog Skorstenene med sig; meer end eet gammelt, stolt Kirkespir maatte bøje sig og har siden aldrig forvundet det.

Der stod et Skilderhus udenfor hos den gamle, skikkelige 13 Brandmajor, der altid kom med sidste Sprøite; Stormen kunde ikke unde ham det lille Skilderhus, det blev revet af Tappen og trumlede hen ad Gaden; og, underligt nok, det reiste sig og blev staaende udenfor Huset, hver den sølle Tømmersvend boede, der havde reddet tre Menneskers Liv ved den sidste 20 Ildebrand; men Skilderhuset tænkte ikke Noget derved.

Barberens Skilt, den store Messingtallerken, blev revet af og flyttet lige hen i Vinduesfordyningen hos Justitsraadens, og det var næsten som en Ondskab, sagde hele Nabolaget, for det og de allerintimeste Veninder kaldte Fruen *Kagekøben*. Hun 25 var saa klog, hun vidste mere om Menneskene, end Menneskene vidste om sig selv.

Der fløj et Skilt med en afridset tør Klipfisk lige hen over Døren, hvor der boede en Maad, som skrev en Avis. Det var en flau Spøg af Stormvinden, den huskede nok ikke, at en 30 Avisskriver aldeles ikke er at spøge med, han er Konge i sin egen Avis og i sin egen Mening.

Veirhaugen fløj over paa Gjenboens Tag, og der stod den, som den sorteste Ondskab, sagde Naboerne.

Bødkerens Tønde blev hængt ud under »Damepynt.« 35

Spiseqvarterets Madseddél i svær Ramme, som hang ved Døren, blev af Stormen stillet lige over Indgangen til det Theater, hvor Folk aldrig kom; det var en løjerlig Placat: »Peberrods Suppe og fyldt Kaalhoved;« men saa kom der Folk!

13 set] et kt, men + tilføjet med fremmed hånd t. 22 deu] det kt, men rettet med fremmed hånd t. 30 lau] tilføjet med fremmed hånd t. 36 Spiseqvarterets] Dampkøkkenets kt, r.t. Spiseqvarterets t, til Spiseqvarterets i korr.